

POSTANOWIENIE

Dnia 2 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z odwołania K. M.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.
o wyrównanie emerytury,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 2 kwietnia 2014 r.,
skargi kasacyjnej odwołującej się od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 17 grudnia 2013 r., sygn. akt III AUa [...],

umarza postępowanie kasacyjne.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 grudnia 2013 r. Sąd Apelacyjny w [...] – w sprawie z wniosku K. M. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R. o wyrównanie emerytury – zmienił zaskarżony apelacją organu rentowego wyrok Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w R. z dnia 20 czerwca 2013 r. w ten sposób, że oddalił odwołanie K. M. od decyzji organu rentowego z dnia 26 marca 2013 r., znak: [...].

Powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego ubezpieczona zaskarżyła skargą kasacyjną. Skargę oparto na pierwszej podstawie kasacyjnej określonej w art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c.

Pismem z dnia 21 lutego 2014 r. pełnomocnik ubezpieczonej cofnął skargę kasacyjną.

Oceniając zasadność wniosku w przedmiocie cofnięcia skargi, Sąd Najwyższy stwierdził, że czynność ta nie narusza prawa, ani słusznego interesu ubezpieczonej (art. 469 k.p.c.) i wobec powyższego na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. orzekł jak w postanowieniu.

aw